

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **F. F.**, zastoupený JUDr. Milanem Milerem, advokátem, sídlem Hartigova 1965/208, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. MV-136746-4/SO-2023, o kasační stížnosti žalobce proti výroku I usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2024, č. j. 48 A 7/2023-71,

t a k t o :

Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výrok I v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým krajský soud rozhodl tak, že M. F., nar. X, není osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že byl napadeným usnesením zkrácen na svých právech, která mu přísluší, a to takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud výrok I napadeného usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, případně aby sám rozhodl tak, že M. F. je osobu zúčastněnou na řízení.

[2] Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[3] Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že institut osoby zúčastněné na řízení upravený v § 34 s. ř. s. se svým pojetím odlišuje od vedlejšího účastenství upraveného v § 92 a § 93 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Osoba zúčastněná na řízení v soudním řízení správním hájí svá vlastní práva, která mohou být žalobou napadeným správním rozhodnutím přímo dotčena. Osoba zúčastněná na řízení tak v řízení sleduje své vlastní zájmy, tedy ochranu vlastních práv a povinností, které mohou být v konkrétním případě odlišné či shodné se zájmy účastníka (důvodem shody však může být v konkrétním případě průnik dvou různých množin, nikoli jejich obecná totožnost).

[4] Usnesení, kterým soud vyslovil, že konkrétní osoba není osobou zúčastněnou na řízení dle § 34 s. ř. s., se proto může dotknout toliko práv a povinností té osoby, která toto právo v soudním řízení uplatnila, nikoli práv a povinností účastníka (zde stěžovatele). Proti takovému usnesení se proto mohou kasační stížností bránit pouze ty osoby, které se domnívají, že jim postavení osoby zúčastněné na řízení svědčí a mělo jim být soudem přiznáno, nikoli účastník (zde stěžovatel), jehož práva a povinnosti nejsou tímto usnesením dotčena. Shodné závěry Nejvyšší správní soud vyslovil již v usnesení ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004-47, č. 1535/2008 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 As 25/2013-35.

[5] Pouze osoba, která tvrdí, že je osobou zúčastněnou na řízení, tak má možnost podat proti negativnímu usnesení krajského soudu kasační stížnost. Tento závěr je plně v souladu s ústavní povinností správních soudů poskytovat ochranu individuálním právům (čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). V případě „hlavního“ účastníka (zde stěžovatele) totiž k dotčení žádných procesních práv nedochází. Stěžovateli nic nebrání, aby svá procesní práva plně v soudním řízení uplatňoval (včetně případné argumentace týkající se rodinného života s M. F.), na což nemá žádný vliv skutečnost, zda v soudním řízení bylo M. F. přiznáno postavení osoby zúčastněné na řízení či nikoli.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Proti vydanému usnesení se mohla kasační stížností bránit pouze M. F., již nebylo postavení osoby zúčastněné na řízení soudem přiznáno. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud již samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, ani o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí o žalobě, a to podle pravidel o náhradě nákladů řízení o žalobě samotné (§ 60 s. ř. s.), tedy zásadně podle procesního úspěchu účastníků řízení o žalobě (obdobně viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, bod 50).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu